

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Tos/8/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120010011
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8120010011.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a Mgr. Iva Maruščáka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22.04.2020, v trestnej veci proti odsúdenému M. G. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 15PP/1/2020 zo dňa 26.02.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku sťažnosť odsúdeného M. G. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 15PP/1/2020 zo dňa 26.02.2020 okresný súd podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku v spojení s § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zákona zamietol žiadosť odsúdeného M. G., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom G., J. N. XX, o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bardejov, sp. zn. 2T/241/2017-66 dňa 12.01.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove 6To/19/2018 podľa § 219 ods. 1 Tr. zákona vo výmere 3 roky.

Proti tomuto uzneseniu písomne, v zákonnej lehote, podal odsúdený sťažnosť, ktorú však do rozhodnutia krajského súdu neodôvodnil.

Na základe sťažnosti odsúdeného krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Okresný súd svoje rozhodnutie o zamietnutí žiadosti odsúdeného o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody odôvodnil v podstate tým, že odsúdený spĺňal podmienky na podmienkové prepustenie čiastočne, a to len vzhľadom na vykonanú dĺžku trestu. Materiálny predpoklad pre podmienkové prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody okresný súd nepovažoval za preukázaný, a poukazujúc na správu o hodnotení jeho správania v ústave na výkon trestu, skutočnosti zistené z odpisu registra trestov odsúdeného a výpoveď odsúdeného, dospel k záveru, že odsúdený bol deväťkrát súdne trestaný, z toho vo väčšine prípadov pre trestný čin krádeže, lúpeže, ale aj ublíženia na zdraví, obmedzovania osobnej slobody a vyhrážanie a jeho konanie možno charakterizovať ako špeciálnu recidívu, keď v minulosti uložené tresty nespĺnili svoj účel a odsúdený ďalej páchal identickú trestnú činnosť za okolnosti, že odsúdený počas viac ako ročného výkonu trestu odňatia slobody bol iba raz disciplinárne odmenený a jeho resocializačná prognóza sa pritom javí ako nepriaznivá a riziko sociálneho zlyhania do budúcnosti je vysoké, tak jeho správanie je skôr prispôbením sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody, než skutočným prejavom polepšenia tak, ako ho predpokladá ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zákona. Podľa okresného súdu, doposiaľ vykonaný trest odňatia slobody u odsúdeného nespĺnil svoj prevýchovný účel, a tak na prevýchovu bude potrebné pôsobiť výkonom trestu odňatia slobody v trvaní, aký mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu

Bardejov, sp. zn. 2T/241/2017-66 dňa 12.01.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6To/19/2018 zo dňa 13.06.2018.

Okresný súd tak síce stručne, ale výstižne pomenoval dôkazy a z nich vyplývajúce skutočnosti, z ktorých vychádzal pri svojich skutkových a právnych záveroch. Hodnotenie zistených skutočností zodpovedá nárokom uvedeným v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. poriadku, napadnutý výrok je odôvodnený, je v súlade so zákonom a je výsledkom správneho postupu konania. Krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zásah do napadnutého výroku v prospech odsúdeného.

Zo spisu Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/241/2017 vyplynulo, že rozsudkom Okresného súdu Bardejov, sp. zn. 2T/241/2017-66 dňa 12.01.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6To/19/2018 z 13.06.2018 bol odsúdený M. G. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona formou spolupáchatelstva a z prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zákona, spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pričom výkon trestu odňatia slobody odsúdený nastúpil dňa 20.06.2018.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, súd môže odsúdeného podmienene prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Vzhľadom na to, že odsúdený vykonáva trest odňatia slobody uložený za prečiny, formálne podmienky v zmysle § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, teda vykonanie polovice uloženého trestu odňatia slobody, boli splnené uplynutím dňa 20.12.2020. Aj krajský súd však dospel k záveru, že odsúdený nesplnil podmienky materiálne. Súčasťou materiálnych podmienok pre rozhodnutie súdu o podmienenej prepustení v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zákona je totiž preukázanie toho, že odsúdený plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie za súčasného preukázania, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Pri rozhodovaní o podmienenej prepustení z výkonu trestu odňatia slobody je nutné zhodnotiť celý doterajší život odsúdeného, včítane jeho správania pred spáchaním trestného činu, správania, ktoré viedlo k jeho spáchaniu, ako aj správania vo výkone trestu odňatia slobody. Všetky tieto okolnosti je pritom nutné posudzovať v ich vzájomných súvislostiach a nie izolovane. Len tak je totiž možné spoľahlivo posúdiť, či aktuálne správanie odsúdeného a plnenie jeho povinností vo výkone trestu odňatia slobody nie je len vonkajším prejavom jeho prispôsobenia sa prostrediu ústavu na výkon trestu, ale je výrazom skutočných zmien jeho osobnosti odôvodňujúcich nádej, že v budúcnosti povedie riadny život (primerane napr. rozhodnutie uverejnené v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu pod č. 10/1963).

Podľa odpisu registra trestov má odsúdený deväť záznamov, z toho len v piatich prípadoch bolo odsúdenie zahladené. Z údajov odpisu registra trestov pritom vyplynulo aj to, že odsúdený bol, okrem predmetného odsúdenia, už trikrát vo výkone trestu odňatia slobody a vykonal uložené tresty odňatia slobody v celej uloženej výmere. V minulosti bol dokonca v jednom prípade z výkonu trestu odňatia slobody podmienene prepustený, no v skúšobnej dobe sa neosvedčil. Tieto skutočnosti kladú na jeho správanie, z hľadiska preukázania polepšenia, v aktuálne vykonávanom treste odňatia slobody pochopiteľne vyššie nároky. Naposledy, a to dňa 25.04.2008 vykonal trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, uložený mu rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 1T/47/2007 zo dňa 27.02.2008 za úmyselnú majetkovú trestnú činnosť. Napriek tomu neprestal páchať trestnú činnosť a neskôr v jeho prípade nasledovalo predmetné odsúdenie, znova za úmyselnú trestnú činnosť majetkovej povahy. Nemožno teda prehliadnuť trestnú minulosť odsúdeného, ktorý ešte pred nástupom predmetného trestu odňatia slobody vykonal opakovane tresty odňatia slobody.

Z hodnotiacej správy Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov zo dňa 13.01.2020, na obsah ktorej okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia podrobne

odkázal, považoval krajský súd z hľadiska skúmania skutočností uvedených v § 66 Tr. zákona za potrebné uviesť, že odsúdený sa v rámci svojich povinností vyplývajúcich z požiadaviek na dodržiavanie podmienok výkonu trestu odňatia slobody síce správal vhodne a požiadavky výkonu trestu odňatia slobody dodržiaval, no len v jednom prípade, za výkon činnosti súvisiacich s pozitívnym rozvojom osobnosti odsúdeného, bol disciplinárne odmenený, a to pochvalou. Skutočnosti, ako dosiahnuté vzdelanie, nezamestnanosť pred výkonom trestu, identifikované závislosti, nedostatočný príjem, postoj odsúdeného k výkonu trestu odňatia slobody, finančnú situáciu, mentálnu úroveň a predchádzajúce odsúdenia tak, ako boli zistené vzhľadom na doterajší výkon trestu odňatia slobody viedli k záveru, že resocializačná prognóza sa u sťažovateľa javí ako nepriaznivá a riziko sociálneho zlyhania do budúcnosti je vysoké.

Odsúdený M. G. počas doterajšieho výkonu trestu dosiahol teda len jednu disciplinárnu odmenu napriek tomu, že mal dostatok času skutočne preukázať, s ohľadom na svoju trestnú minulosť, polepšenie zodpovedajúce podmienok vyplývajúcim z ustanovenia § 66 Tr. poriadku pre kratší výkon uloženého trestu odňatia slobody. Táto skutočnosť v porovnaní s výmerou vykonávaného uloženého trestu, nasvedčuje v konfrontácii s doterajším životom odsúdeného tomu, že jeho aktuálne správanie sa vo výkone trestu nie je výrazom jeho skutočného polepšenia, ale, aj podľa názoru nadriadeného súdu, je len výsledkom prispôsobenia sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody a snahy o podmiennečné prepustenie.

Pokiaľ odsúdený odkazoval pri svojom výsluchu na svoje osobné a rodinné pomery a možnosť v prípade prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody zamestnať sa, išlo nepochybne o skutočnosti vytvárajúce predpoklady, ktoré by spolu s prejavenu ľútosťou mohli spolupôsobiť ako priaznivé faktory, no zo skutočností uvedených vyššie vyplynulo, že odsúdený doposiaľ nepreukázal vo výkone trestu také polepšenie, ktoré by odôvodnilo až podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Pritom osobné a rodinné pomery, na ktoré poukazoval v podanej sťažnosti, ho mali o to viac motivovať k preukázaniu splnenia podmienok podmiennečného prepustenia. Odsúdený počas výkonu trestu mal príležitosti preukázať polepšenie tým, že okrem riadneho dodržiavania ústavného poriadku a pravidiel výkonu trestu, ktoré musí dodržiavať každý odsúdený vykonávajúci trest odňatia slobody a mal preukázať, že v jeho správaní nejde len o prispôsobenie sa podmienkam výkonu trestu, ale že má skutočný záujem svojím správaním dokázať, že nie je potrebné, aby vykonal celý uložený trest odňatia slobody. Nadriadenému súdu nebola známa prekážka, pre ktorú odsúdený nemohol počas doterajšieho výkonu u trestu odňatia slobody dosiahnuť viac disciplinárnych odmien, resp. také hodnotenie, z ktorého by vyplynulo jeho rozhodnutie v budúcnosti už trestnú činnosť nepáchať, viesť riadny život a takto sa vyhnúť výkonu trestu odňatia slobody.

Takto sťažovateľ síce preukázal smerovanie k tomu, že by už kratší výkon trestu mohol postačovať na jeho nápravu, no v porovnaní s jeho výraznou trestnou minulosťou, nepriaznivou sociálnou prognózou a vysokým rizikom sociálneho zlyhania odsúdeného, takéto správanie sa odsúdeného M. G. ešte nebolo postačujúce pre jeho podmiennečné prepustenie z predmetného trestu odňatia slobody, napriek tomu, že ústav, v ktorom odsúdený vykonáva trest odňatia slobody, navrhoval podmiennečné prepustenie s dohľadom.

Podľa názoru krajského súdu bola preto žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu predmetného trestu odňatia slobody predčasná, nakoľko plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu nepreukázal dostatočné polepšenie, ani takú zmenu vo svojom správaní, ktorá by odôvodnila očakávanie, že už po kratšom výkone predmetného trestu odňatia slobody, v budúcnosti povedie riadny život. Krajský súd preto po preskúmaní napadnutého uznesenia, ako aj dôkazov, ktoré boli vykonané okresným súdom, dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu, ktorým zamietol žiadosť o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody odsúdenému M. G. je v súlade so zákonom, a preto sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú v zmysle ustanovenia § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je

nie je prípustný.